

[Finansministeren.]

nogle af de spilleklubber, som omtales i begrundelsen for spørgsmålet, og en sag vedrørende en klub i Jylland har, som det også er fremgået af pressen, allerede været forelagt domstolene. Hvis domstolene, som det er sket i den nævnte sag, fastslår, at sådanne klubbers virksomhed er ulovlig, vil denne virksomhed blive stoppet, går jeg ud fra, og spørgsmålet om en afgift i disse tilfælde bortfalder da. Så er der ikke noget problem.

Jeg er enig med spørgeren i, at den af ham omtalte virksomhed i højeste grad er uheldig. Men jeg finder det rigtigt, som sagerne nu står, at afvente politiets videre undersøgelser og domstolenes afgørelser, før vi tager stilling til, om der derefter skal ske et initiativ i retning af en eventuel udvidelse — for det er jo det, der er tale om — af området for afgiftspligten for spilleautomater. Det vil jeg gerne have mulighed for at overveje nærmere.

Her kommer også problemet ind om kommunerne. Vi ved fra tidligere, hvor der har været forslag fremme om en statsafgift på disse spilleautomater, at kommunerne har protesteret meget kraftigt imod, at staten gik ind her. Men det kunne vel også gøres kommunalt, hvis man ville udvide det. Her skal man bare huske på, at hvis der ikke er nogen indtægt ved disse private spilleautomater, så skal vi altså til at beskæftige os med at lægge afgifter på disse spilleautomater, selv om det er en helt privat fornøjelsesforestilling, der ikke koster noget, og hvor der spilles med særlige mønter. Det må vi overveje nærmere. Jeg vil ikke afvise, at en generel afgift på spilleautomaterne måske kan blive nødvendig. Det kommer an på, hvordan denne sag videre udvikler sig, og det vil jeg gerne have lov til at vente og se nærmere på.

Albertsen: Jeg vil gerne sige tak for svaret. Jeg synes, ministerens tilsagn var positivt. Jeg forstår det sådan, at han afventer resultatet fra justitsministeriet, og hvis det resultat ikke viser sig tilfredsstillende, er ministeren åben over det problem, der her er rejst med henblik på en løsning, som svarer til den holdning, vi begge har til sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Inden vi går over til næste sag på dagsordenen, skal jeg gøre opmærksom på, at det er min hensigt at sætte det af finansministeren i dag fremsatte forslag til lov om ændring af lov om midlertidig importafgift til første behandling fredag den 26. november kl. 10.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om en ændring af koncentrationspolitikken i Grønland [af Lembourn m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. IV) findes i tillæg A. sp. 447, fremsættelsen i tidenden sp. 610).

Forslaget sattes til forhandling.

Ministeren for Grønland (Knud Hertling): I forslaget til folketingsbeslutning om ændring af koncentrationspolitikken i Grønland opfordrer forslagsstillerne mig til at gennemføre en ændring i den løbende investeringsplan for Grønland med det formål, at byggerne og de mindre byer får tilført en større andel af de samlede investeringsbeløb.

Endvidere anmodes jeg om at påse, at disse midler anvendes på en sådan måde, at befolkningen i de mindre byer og i byggerne får bedre erhvervsmuligheder.

I bemærkningerne til forslaget henvises der til, at der er en ændring på vej i den førte politik henimod den udvikling, som forslagsstillerne anser for ønskelig, og at de sidste ændringer af investeringspolitikken går i retning af at bremse den stærke tilflytning til de større byer.

Jeg vil gerne her bekræfte, at dette er tilfældet. Der er i de seneste år ved at ske en justering af lokaliseringspolitikken, der går ud på en afdæmpning af tilflytningshastigheden til de større byer; og som det også fremgår af hr. Lembourns udtalelser, er jeg helt enig i denne omlægning af politikken, idet det for mig bliver mere og mere klart, at de større byer ikke vil være i stand til at opsuge en fortsat kraftig tilvandring.

Men netop det forhold, at man efter henstillinger fra landsrådet og Grønlandsrådet er i gang med at ændre lokaliseringspolitikken, får mig til at føle, at en folketingsbe-